

Sygn. akt I CZ 51/09

POSTANOWIENIE

Dnia 23 września 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa A. W.

przeciwko K. M.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 23 września 2009 r.,

zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 4 grudnia 2008 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny w sprawie z powództwa A. W. przeciwko K. M. o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną odrzucił apelację pozwanej ze względu na wniesienie jej po terminie. W ocenie tego Sądu, pozwana złożyła jedynie wniosek o doręczenie odpisu wyroku, lecz błędnie doręczono jej odpis wyroku wraz z uzasadnieniem. Pozwana wniosła zaś apelację w terminie dwóch tygodni od dnia tego doręczenia. Apelacja była więc spóźniona, gdyż powinna zostać złożona najpóźniej w terminie trzech tygodni od daty ogłoszenia wyroku, skoro pozwana nie złożyła wniosku o doręczenie odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

W zażaleniu na to postanowienie pozwana wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

Zasadniczą kwestią dla oceny zasadności zażalenia jest zagadnienie interpretacji treści wniosku pozwanej z dnia 1.03.2008 r. o doręczenie „wyroku sądu ogłoszonego w dniu 28.02.2008 r.” (k. 225). Mowa jest w nim jedynie o doręczeniu wyroku sądu, bez sprecyzowania czy chodzi o samą sentencję, czy też o sentencję wraz z uzasadnieniem. Na możliwość różnej interpretacji tego pisma wskazuje fakt sporządzenia przez Sąd Okręgowy uzasadnienia i jego doręczenie pełnomocnikowi pozwanej. Należy przy tym uwzględnić fakt, że wniosek pozwanej został złożony przez jej pełnomocnika niebędącego ani adwokatem, ani radcą prawnym. W związku z tym dla takiej osoby wniosek o nadesłanie ogłoszonego zaledwie dwa dni wcześniej wyroku mógł być tożsamy z wnioskiem o nadesłanie tego orzeczenia łącznie z uzasadnieniem. Skoro zatem omawiany wniosek został złożony w terminie, o którym mowa w art. 328 § 1 *in princ.* k.p.c., takie właśnie odczytanie jego treści było nie tylko możliwe, lecz wręcz konieczne. Ustawodawca wszak w art. 130 § 1 k.p.c. zawarł wyraźną w tym względzie wskazówkę stwierdzając, że mylne

oznaczenie pisma procesowego lub inne oczywiste niedokładności nie stanowią przeszkody do nadania pismu biegu i rozpoznania go w trybie właściwym.

Wychodząc z powyższych założeń, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁵ § 1 k.p.c.).